

ת"פ 35621/12/15 - מדינת ישראל נגד שמחה בניזרי

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 35621-12-15 מדינת ישראל נ' בניזרי
בפני כבוד השופטת טל לחיאני שהם

המאשימה	בעניין: מדינת ישראל ע"י ב"כ עמית חומרי, עו"ד נגד שמחה בניזרי ע"י ב"כ מאיר לחן, עו"ד
הנאשמים	

הכרעת דין

פתח דבר

בהתאם לסיפא לסעיף 182 לחסד"פ אודיע כבר עתה כי החלטתי לזכות את הנאשמת מהעבירות המיוחסות לה בכתב האישום מחמת הספק הסביר.

כללי

1. כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום המייחס לה ביצוע עבירות איומים והעלבת עובד ציבור בגין אירוע מיום 10/7/14 בשעה 12:50, בו נטען כי פנתה לשוטר איוב יאסו סולומון (להלן: "השוטר") ואמרה לו "עוד פעם באת.. אל תדאג אני אסבך לך את החיים... אני עוד אוריד אותך בדרגה... עוד תשמע ממני אני אמצא אותך".

2. במענה מיום 12/9/17 כפרה הנאשמת באמצעות בא כוחה בעובדה המפורטת בכתב האישום והבהירה כי המלל המתואר בכתב האישום אינו המלל שאותו אמרה באירוע ובלאו הכי כוונת דבריה הייתה כי תפעל באמצעות פניה למח"ש (עמוד 4 שורה 19).

עוד טען בא כוחה לאכיפה בררנית אלא שבסיכומיו זנח טענה זו (עמוד 4 שורה 16-18 ועמוד 33 שורה 3).

לעניין עבירת העלבת עובד ציבור טען בא כוחה כי המילים המיוחסות לה בכתב האישום אינן עולות כדי העלבה (עמוד 4 שורה 11).

דין והכרעה

3. מטעם התביעה העידו 4 עדי תביעה, כולם שוטרים שהיו נוכחים באירוע.

4. עיון בעדויות עדי התביעה מעלה כי קיים שוני בין גרסאות השוטרים באשר לאופן קרות האירוע והמלל המדויק שנאמר על ידי הנאשמת לשוטר.

ערה אני לעובדה כי מדובר באירוע מתמשך, בו היו חילופי דברים רבים בין הצדדים וכי במהלך אירוע שכזה עשוי כל עד לשמוע רק חלק מהדברים שנאמרו וחלק אחר לא, או לא לייחס לו חשיבות.

עם זאת, ריבוי הגרסאות מקשה על קביעת ממצאים עובדתיים על ידי בית המשפט.

5. אפנה לפירוט הסתירות -

השוטר מאיר **בראמי, ע"ת 1**, טען כי הנאשמת אמרה **"למה אתה מתנכל אלי, חכה חכה אני אראה לך, אני אמצא אותך, אני עוד אוריד אותך בדרגה..." (עמוד 6 שורה 22 ו- 28).**

בחקירתו הנגדית הבהיר כי לא נאמרה מילה לגבי הגשת תלונה במח"ש.

השוטר **עידן אוחיון, ע"ת 2**, טען כי דברי האיום באו לידי ביטוי במלל **"אני עוד אראה לך מה זה, אני אדאג להוריד לך דרגה", אפתח לך עוד תיק במח"ש, וכן, "אני אדאג שתאכל אותה..." (עמוד 9 שורה 10-11, עמוד 10 שורה 24 וכן ת/2).**

השוטר **מורד מגידנה, ע"ת 3**, טען כי הנאשמת נצמדה לשוטר באומרה לו כי **"היום אתה מת", וש"הוא הסתבך איתה ושהיא תסבך אותו במח"ש ... לך תזדיין" (ת/3)**, ואישר בחקירתו הנגדית כי הנאשמת צעקה כי **"תסבך אותו במח"ש" (עמוד 14 שורה 19-20).**

עיננו הרואות שקיים שוני מהותי בין גרסאות השוטרים. נכון הוא הדבר כי ניתן ליתן הסבר לשוני זה לאור נסיבות האירוע כפי שבאו לידי ביטוי בשמיעת הראיות, אך הדבר בוודאי מקשה על בית המשפט לקבוע ממצאים עובדתיים באשר לתוכן הדברים שהנאשמת אמרה.

זאת ועוד, מכל עדויות השוטרים עולה כי הנאשמת התייחסה בדבריה לדרגת השוטר ומעדויות השוטרים עולה כי המלל נאמר בהקשר של פנייה למח"ש - דבר אשר מחזק את גרסת הנאשמת עצמה.

כבר עתה אציין כי טענת אזרח כלפי שוטר כי יפנה למח"ש להתלונן על מעשים שבוצעו כלפיו אינם עולים כדי ביצוע עבירה פלילית של איום שכן פניה למח"ש היא התנהגות לגיטימית ומקובלת והרי אחד מיסודות עבירת האיום היא

"פגיעה שלא כדין..."

6. מעבר לסתירות באשר לתוכן הדברים שאמרה הנאשמת, התנהגויות ספציפיות של העדים והנאשמת עצמה, לא באו לידי ביטוי בעדויות השוטרים והדבר מעלה ספק נוסף באשר לשאירע באותו אירוע.

כך לדוגמה בעוד השוטר **מורד מגידנה, ע"ת 3**, מוסר כי הנאשמת נצמדה לשוטר **(ת/3)** וניתן אף להבין מדברי הנאשמת כי התקרבה אל השוטר, השוטר עצמו איננו מציין דבר שכזה.

הדבר תמוה לאור העובדה כי יש בהתנהגות שכזו משום התנהגות מאיימת ויש להניח כי הייתה נחרטת בזיכרוננו של המאיום.

זאת ועוד, בעוד **ע"ת 3** תיאר כי השוטר לקח מידיה של הנאשמת את מכשיר הטלפון הנייד שלה משהודע לה על עיכובה והיא שוחחה בטלפון **(ת/3)**, השוטר עצמו לא זכר מקרה כזה בעדותו לפני, ורק טען כי ביקש ממנה שתפסיק לדבר בטלפון **(עמוד 17 שורה 16)**, וזאת על אף שמדובר בהתנהגות העולה כדי עבירה פלילית של הפרעה לשוטר.

7. בנוסף לסתירות שפורטו לעיל, עדותו של **השוטר איוב יאסו, ע"ת 4**, שהמאשימה ביקשה שבית המשפט יסמוך על גרסתו ויקבע ממצאים עובדתיים בהתאם לעדותו, טען בחקירתו הראשית כי המלל המאיים היה **"אתה אפס, אני עוד אוריד אותך בדרגה, אתה לא יודע מי זה משפחת בניזרי..." (עמוד 16 שורה 12-13)**.

רק לאחר ריענון זיכרון הקריא השוטר מלל נוסף של איום מהמזכר - **"אתה צריך להיזהר" (עמוד 17 שורה 4)**.

עד לנקודה זו, למעשה העד כלל לא העיד על דברי האיום שפורטו בעובדות כתב האישום. רק לאחר שהתובע רענן פעמיים נוספות את זיכרוננו של השוטר, זה ידע לומר כי כשהייתה הנאשמת בחלון ביתה צעקה לעברו **"עוד פעם באת? אל תדאג אני אסבך לך את החיים ... אני עוד אמצא אותך" (עמוד 18 שורה 6-11)**. כמו כן, טען כי מה ש"הדהד לו" הן **"הקללות, זה ה-אני אוריד אותך בדרגה, וכל המילים שתיעדתי בדו"ח" (עמוד 19 שורה 7-8)**.

אינני מתעלמת כמובן מהעובדה כי חלפו מספר שנים מאז קרות האירוע ויתכן שהשוטר לא זוכר כל פרטי האירוע, אך העובדה כי היה צריך לרענן זכרוננו לא פחות מ-3 פעמים במהלך עדותו ביחס לליבת האירוע מקשה על בית המשפט לקבוע ממצאים ברורים על סמך עדות עד זה, זאת נוסף לסתירות בגרסאות המפורטות לעיל.

9. מעבר לקשיים המפורטים, אני סבורה כי קיים מחדל חקירתי המצטרף לקשיים אלו שיש בו כדי להביא לזיכוי הנאשמת.

10. אין מחלוקת בין הצדדים כי לאירוע היו עדי ראיה אובייקטיביים - פקחים מטעם השירות הווטרנרי העירוני, אשר על אף נוכחתם באירוע, לא מסרו עדויות מיד לאחריו וכאשר פנה אליהם חוקר, לאחר כשנה, לגבות גרסתם, הם לא זכרו

דבר על מנת למסור גרסה (ת/6 - ת/9 ו- ת/11-ת/12).

גביית גרסת הפקחים מיד לאחר האירוע הייתה עשויה לשפוך אור על הראיות מעדים שלא היו מעורבים באירוע פלילי זה, אך המשטרה מסיבותיה שלה, על אף שזהות העדים הייתה ידועה להם בזמן אמת, בחרה להותיר המצב הראייתי כפי שהובא בפני.

11. הנאשמת העידה בבית המשפט ובמספר הזדמנויות טענה כי אמרה לשוטר, "מה אתה אפס, אני אתלונן עליך ואדאג שיורידו אותך בדרגה במח"ש" (עמוד 23 שורה 19-20 ועמוד 28 שורה 15-19).

עוד אישרה הנאשמת כי עמדה בסמוך לשוטר ולטענתה השוטר הדף אותה בידו (עמוד 23 שורה 21 ועמוד 26 שורה 5-8).

אינני מתעלמת מהקשיים שהציג ב"כ המאשימה בסיכומיו באשר לגרסתה של הנאשמת בכל הנוגע לשיחת הטלפון שערכה עם בנה וטענתה כאילו הותקפה על ידי השוטר.

זאת ועוד, אין ספק כי התנהגותה של הנאשמת רחוקה מלהיות משביעת רצון, התנהגותה הקולנית ומילותיה כלפי השוטר אינן מילים ראויות כלל, אך אלה אינן יכולות להשלים את ה"אין" שבראיות התביעה.

מה גם שמיד עם חקירתה במשטרה, ומאוחר יותר בעדותה בבית המשפט, הבהירה כי דבריה כוונו לרצונה לפנות למח"ש כדי להתלונן על התנהלות השוטר כלפי בנה. הא ותו לא (ת/1 שורה 9, 45, 49, 75 ו- 99, וכן, עמוד 28 שורה 21-22).

כאמור, גרסה זו מחוזקת בראיות חלק מעדי התביעה ועל כן גם אם היה ניתן לקבוע ממצאים עובדתיים באשר למלל שנאמר כלפי השוטר, מסופקני אם ניתן היה להוכיח את יסודות עבירת האיום.

12. למעלה מן הצורך אציין כי לאור המבחנים שנקבעו לאחרונה בפסיקה בכל הנוגע לעבירת העלבת עובד ציבור, הנני סבורה כי המילים המיוחסות לנאשמת בעובדות כתב האישום אינן עולות כדי עבירה של העלבת עובד ציבור.

ראו: רע"פ 5991/13 אליצור סגל נגד מדינת ישראל (2/11/17).

13. סוף דבר, הנני מורה על זיכוי הנאשמת מחמת הספק הסביר.

14. זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, כ"ב שבט תשע"ח, 07 פברואר 2018, במעמד הצדדים